

1941 : דם וחול -

היצירה המשמשת רקע לסרט כולו : סוגנת "אפסיונטה" לבסהובן, מת לאחר מכן כתוצאה מבליעת מנה יתרה של גולות.

הסרט השבדי עשוי באמצעים דלים למדי. התמונה לעתים לא ברורה, הקול אינו צלול תמיד. אבל מה שמבדיל את הסרט השבדי, וגם את משחקו של לינד-פורס, מסרטים אמריקאיים דומים וממשחקו של השחקנית השבדית בהוליבוד, היא הפשטות. הסרט מתמשך לאט, ללא שמץ של מלודרמה. המשחק פשוט גם הוא, חיוקה לינדפורס, שהופעותיה בסרטים אמריקאיים שונים היו עלובות למדי, מוכיחה שהיא שחקנית גדולה.

גם שני השחקנים הראשיים האחרים יודעים את מלאכתם. ריזברג הוא שחקן מצוין באמת. אבל מעל לכולם עומדת השחקנית הצעירה, בעלת הכשרון הנדיר, אשר למענה כדאי לראות את הסרט, כדי לקבל מושג מיכולתה הגדולה.

בקצרה

היה זה בספטמבר. ג'וזף קוטן מתאהב בג'ון פונטיין כאיטליה הפכה מנסה - ללא הצלחה - לברוח מן המציאות, הכוללת את אשתו (ג'סיקה טנדי).

1950 : המחתרת הפיליפינית

אני אוקי אשת לפידות. מנגינות ומלים שונות מעטו של אירוין ברלין הם המסמר בקומדיה מוסיקלית באמת. בטי האטון בתפקיד הראשי.

הקף עם הרוח. הסרט המפורסם אודות אשה בעלת אופי חזק ותלאותיה בזמן מלחמת האזרחים האמריקאית. ויויאן לי, קלארק גיבל, אוליביה דה האבילנד, לולי האוארד ורבים אחרים.

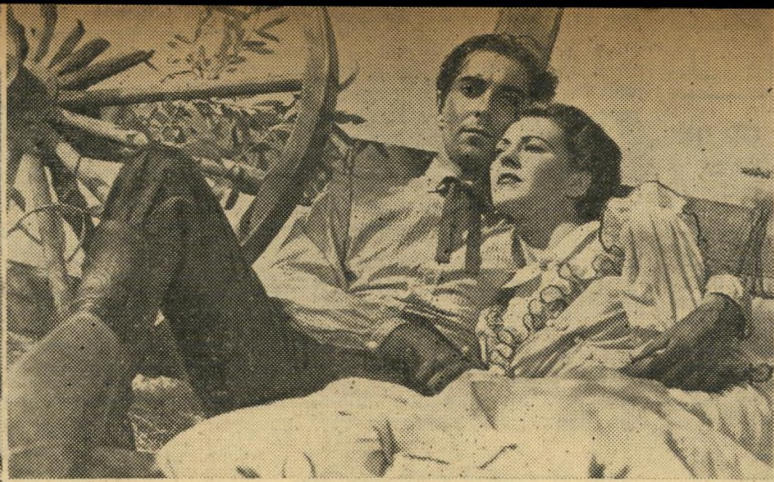
מכרות המלך שלמה. ספרו של רידר האגארד מועבר אל הבד בסרט צבעוני שצולם באפריקה. חיות רבות וגם סטיוארט גרינג'ר, דבורה קר.

קורות משפחת מיניבר. סוף רחיצתה לגברת מיניבר האצילה, בהמשך עלוב לסרט מצוין שהרעיד לבבות בעת הבליון על לונדון. שוב גריי גארסון ואלטר פיגין בתפקידים הראשיים.

אטלנטידה. מאריה מונטו מעוררת גיחות כמלכה אכזרית בממלכת המדבר האגדית. קרבנותיה (מלבד הקהל) ז'אן פייר אומון, דניס מורגן.

נשיקות וגורלות. איבון דהקארלו בקומדיה צבעונית על אודות המערב הפרוע.

1950 : נמיך השועיים

1940 : בריגה יונה

בטרם מצליחים הנוכלים להרוג אותו. הבמאי ז'אן (ג'וני בלינדט) גולסקו הוציא, כרגיל, מתחת ידו מלאכה מלר-טשת מבחינה טכנית. אבל הסרט רחץ רגשות, בעיקר ביחסים שבין האב לבן. העלילה השגרתית אינה משתפרת במאומה מן האטמוספירה הפריזואית, כביכול, והסרט אינו מצליח לשכנע כלל. משחקו של ג'ון גארפילד מצוין, אבל מישלין פרל, שחקנית צרפתית גדולה באמת, בתפקיד של זמרת בית קפה, אינה במקומה כל עיקר.

עשרים וחמש מזוודות. בשני סרטים צרפתיים בלבד נראתה מישלין פרל בארץ : במזמוראזי פיפי ובשטן הבשרים. אבל שתי הופעות אלו הספיקו כדי לשכנע את מי שזכה לראותה בהם, שזוהי אחת השחקניות המעולות ביותר של הקולנוע. מאידך, הופעותיה בסרטים הוליוודיים אינם נותנים שמץ של מושג מכשרונה הגדול. כאן חוזר המקרה של ויקה לינדפורס ושל שחקנים ושחקניות אירופיים אחרים שלא מצאו את יעודם באיורה ההוליוודית.

מישלין נולדה בפאריס, בת למשפחה אמידה. היא התענינה תמיד במשחק ועלייתה לגדולה היתה הדרגתית וללא תלאות. מתפקידים פשוטים עברה לתפקידים חשובים יותר, בדרמות, קומדיות, בקולנוע ועל הבמה הפריזאית. עבור משחקו בסרט הלילה הפנטסטי זכתה בפרס הבקורת לשחקנית הטובה של השנה. שטן הבשרים, בו שחקה לימינו של ג'ראר (האדריס) פיליפ, זכה בפרס ראשון בפסטיבל של קאן.

נסיעתה ההוליוודית היתה מלווה רעש גדול בתופי זפרסומת. היא הגרה אל מעבר לאוקיינוס בלויית מטען של עשרים וחמש מזוודות גדולות. אבל שהיתה בהוליווד לא היתה אלא מפה, לה לעצמה, לרבים שראו בנסיעתה לא יותר מאשר היתה באמת : רדי-פה אחר הבצע.

"במוצא הסתום"

בן הכט הוא מחבר סרטיים מן המצוינים בהוליווד, אבל גם לבעל הכשרון הגדול ביותר יש כש"לונות מרים ואחר מהם הוא במוצא הסתום. זהו סרט נוסף בסדרה ההוליוודית האינסופית של מעשיות על אודות שוטרים וגנבים. הפעם השוטר הוא מארק דיקסון (דאגה אנדרסן), בנו של פושע מועד המנסה לכפר על עוונות האב בשנאה עצומה לכל חוטא פליר-לי. הבלש דיקסון אינו מהסס להשתמש באגרופיו בכל הזדמנות, ובאחת מהן הוא מנחית מהלומת מוות לאיש העולם התחתון קנת פיין (קרייג סטיבנס). מאמציו של דיקסון להתחמק מאשמת הרצח עולים יפה, אלא שהוא מטיל על ידי כך את האשמה על אביה של מורגן טייקור (ג'ון טירני), דוגמנית יפה, אשתו של פיין השונאת אותו.

דיקסון מאוהב במורגן ועובדה זו מכבידה על מצפונו. הוא מחליט לטהר את שמו וכבודו במעשה גבורה אחרון, ולמות. את מעשה הגבורה הוא מבצע, אבל אינו מת, הולך לבית הסוהר, לכפר על פשעו, על מנת לשוב, יש לשער, אל זרועותיה של אהובתו.

הסרט, שצולם בחלקו בניו-יורק, מקום העלילה, עשוי לפי מתכונת הסרטים העובדתיים. אכן, תמונות הכרך בלילה, מאורות העולם התחתון, בתי המרחה, מוסך ניו-יורקי בן שמונה קומות הן הטובות ביותר, אבל העלילה בכללה אינה מתקבלת על הדעת. לא שכנעה אפילו את מחבריה, כפי הנראה, ששם כפי גבוריו שיח משעמם ביותר. אפילו משחקם של שחקנים משובחים כדוגה אנדרסן, ג'ון טירני וגארי מריל, האחרון בתפקיד גנגסטר חלקלק, אינו מצליח להפיג את השעמום הכללי.

"אפסיונטה"

כיצד אפשר לעשות סרט מענין אף מן העלילה השגרתית והמיושנת ביותר מדגים הבמאי השבדי אולף מילנר בסרטו אפסיונטה.

פסנתרן גדול בגיל העמידה (ג'אורג ריזברג) אנוכי, רגיש, גאון, מתאהב בנערה צעירה (ויקה לינדפורס), המתמרדת בו לאחר נישואיהם. מתוך קנאה הוא יורה ביהדי שלה, נשלח לבית הסוהר. משהוא יוצא מן הכלא הוא מתחבר אל פסנתרן צעיר (אלף קילין) המאוהב באשתו. ריזברג אינו יכול לחיות ולגן בלא אשתו, מצד שני הוא מבין שהיא לא תהיה מאושרת עמו. הוא מנגן את

1948 : הקפיטן מקסטידה

1947 : שדרת הסיוטים

ליחה לקבל תפקידים פשוטים במספר ה, אם לא משהו אחר, מצדיקים את לילת העין.
ר, כאגדה היחנית ובספרות תיאטרון.
קטואליים.

פפמונים) המינוח, האיש הזקן, שמש

פסיון, אחרי נשואיהם

באטלר (ג'ון גארפילד), הוא רוכב ש בבושת פנים מכל מסלולי המרוץ ש שנחלץ ממנו במולדתו. אתו נמצא יו האמתי. הוא מצליח להרשם למרוץ וכלים מאיימת להרוג אותו אם סוסו ניגן בנו, ולאחר הנצחון נהרג בתאונה